

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (második tanács)

2022. december 22. *

[A 2023. március 2-i végzéssel kijavított szöveg]

„Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése – EUMSZ 267. cikk – Az uniós jog értelmezésének szükségessége annak érdekében, hogy a kérdést előterjesztő bíróság ítéletet hozhasson – Hiány – Nyilvánvaló elfogadhatatlanság”

A C-491/20–C-496/20., C-506/20., C-509/20. és C-511/20. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) (legfelsőbb bíróság [munkaügyi és társadalombiztosítási tanács], Lengyelország) a Bírósághoz 2020. szeptember 24-én (C-491/20), 2020. szeptember 25-én (C-492/20), 2020. szeptember 28-án (C-493/20), 2020. október 2-án (C-494/20 és C-495/20), 2020. október 6-án (C-496/20), 2020. október 9-én (C-506/20), 2020. szeptember 22-én (C-509/20) és 2020. október 13-án (C-511/20) érkezett, 2020. július 15-i határozataival terjesztett elő a

W. Ż.

és

A. S.,

a **Sąd Najwyższy**

között,

a **Prokurator Generalny** (C-491/20)

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

valamint

a **W. Ż.**

és

K. Z.,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

a **Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

között,

a **Prokurator Generalny** (C-492/20)

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

valamint

a **P. J.**

és

A. T.,

R. W.,

a **Sąd Najwyższy**

között,

a **Prokurator Generalny** (C-493/20)

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

valamint

a **K. M.**

és

T. P.,

a **Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

között,

a **Prokurator Generalny** (C-494/20)

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

valamint

a **T. M.**

és

T. D.,

M. D.,

P. K.,

J. L.,

M. L.,

O. N.,

G. Z.,

A. S.,

a **Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

között,

[A 2023. március 2-i végzéssel kijavítva] a **Prokurator Generalny** (C-495/20)

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

valamint

az **M. F.**

és

T. P.

között,

a **Prokurator Generalny** (C-496/20)

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

valamint

a **T. B.**

és

T. D.,

M. D.,

P. K.,

J. L.,

M. L.,

O. N.,

G. Z.,

A. S.,

a Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

között,

a Prokurator Generalny (C-506/20)

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

valamint

az **M. F.**

és

J. M.

között,

a Prokurator Generalny,

a Rzecznik Praw Obywatelskich (C-509/20)

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

valamint

a **B. S.**

és

T. D.,

M. D.,

P. K.,

J. L.,

M. L.,

O. N.,

a **Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

között,

a **Prokurator Generalny** (C-511/20)

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök (előadó), M. L. Arastey Sahún, F. Biltgen, N. Wahl és J. Passer bírák,

főtanácsnok: A. M. Collins,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- W. Ż. képviseletében S. Gregorczyk – Abram, M. Pietrzak és M. Wawrykiewicz advokaci,
- A. S., személyesen,
- K. Z., személyesen,
- P. J. képviseletében S. Gregorczyk – Abram és M. Wawrykiewicz advokaci,
- A. T., személyesen,
- K. M. képviseletében M. Jabłoński adwokat,
- T. P., személyesen,
- T. M., T. B. és B. S. képviseletében M. Gajdus adwokat,
- M. F. képviseletében W. Popiołek radca prawny,
- P. K., személyesen,
- a Sąd Najwyższy képviseletében M. Manowska,
- a Prokurator Generalny képviseletében R. Hernand és M. Pasionek,
- a Rzecznik Praw Obywatelskich képviseletében M. Taborowski és M. Wróblewski,
- a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében K. Herrmann és P. J. O. Van Nuffel, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint a Bíróság az eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése alapján, indokolt végzéssel határoz,

meghozta a következő

Végzést

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek az EUSZ 2. cikknek, az EUSZ 4. cikk (2) és (3) bekezdésének, az EUSZ 6. cikk (3) bekezdésének, az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének, az EUMSZ 267. cikknek, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének az értelmezésére vonatkoznak.
- 2 E kérelmeket a W. Ż. (C-491/20 és C-492/20), P. J. (C-493/20), K. M. (C-494/20), T. M. (C-495/20), M. F. (C-496/20 és C-509/20), T. B. (C-506/20) és B. S. (C-511/20), valamint A. S. (C-491/20), K. Z. (C-492/20), A. T. és R. W. (C-493/20), T. P. (C-494/20 és C-496/20), T. D., M. D., P. K., J. L., M. L. és O. N. (C-495/20, C-506/20 és C-511/20), G. Z. és A. S. (C-495/20 és C-506/20), J. M. (C-509/20), továbbá a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság, Lengyelország) (C-491/20 és C-493/20) és a Skarb Państwa – Sąd Najwyższy (államkincstár – legfelsőbb bíróság, Lengyelország) (C-492/20, C-494/20, C-495/20, C-506/20 és C-511/20) között folyamatban lévő jogvitákban terjesztették elő, annak megállapítására irányuló kérelmek tárgyában, hogy nem áll fenn szolgálati viszony egyrészt a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) bírói tisztségét betöltő egyes személyek, másrészt e bíróság között.

Nemzeti jogi háttér

Az alkotmány

- 3 A Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (a Lengyel Köztársaság alkotmánya, a továbbiakban: alkotmány) 144. cikke (2) és (3) bekezdésének szövege a következő:

„(2) A köztársasági elnök hivatalos aktusainak érvényességéhez a minisztertanács elnökének ellenjegyzése szükséges, aki ellenjegyzésével vállalja a felelősséget a Szejm [a lengyel törvényhozás alsóháza] felé.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazható:

[...]

17) a bírák kinevezésére;

[...].”
- 4 Az alkotmány 179. cikke értelmében a köztársasági elnök a bírákat a Krajowa Rada Sądownictwa (nemzeti igazságszolgáltatási tanács, Lengyelország; a továbbiakban: KRS) javaslata alapján határozatlan időre nevezi ki.

A polgári perrendtartás

- 5 A Kodeks postępowania cywilnego (polgári perrendtartás) 189. cikke kimondja:

„A felperes kérheti a bíróságtól valamely jogviszony vagy jog fennállásának vagy fenn nem állásának megállapítását, ha ehhez jogi érdeke fűződik.”

A legfelsőbb bíróságról szóló törvény

- 6 A 2017. december 8-i ustawa o Sądzie Najwyższym (a legfelsőbb bíróságról szóló törvény; Dz. U., 2018, 5. tétel) 2018. április 3-án lépett hatályba. E törvény a Sąd Najwyższym (legfelsőbb bíróság) belül többek között két új tanácsot hozott létre, nevezetesen egyrészt az Izba Dyscyplinarną (fegyelmi tanács), másrészt pedig az Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego (rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanács).
- 7 A legfelsőbb bíróságról szóló törvény 27. cikkének 1. §-a értelmében:

„A fegyelmi tanács hatáskörébe tartoznak:

- 1) a fegyelmi ügyek közül

- a) a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] bírjaival szembeni ügyek,
- b) a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] által az alábbi törvények alapján lefolytatott fegyelmi eljárásokkal összefüggésben elbírált ügyek:

[...]

– a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény [...],

[...]

[...]

- 2) a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] bírjaikat érintő munka- és társadalombiztosítási ügyek;

[...]”

- 8 A legfelsőbb bíróságról szóló törvény 73. cikkének 1. §-a így rendelkezik:

„A [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] bírjaikat érintő fegyelmi ügyekben a fegyelmi bíróságok a következők:

- 1) első fokon: a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)], a fegyelmi tanácsának két bírójából és a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] egy ülnökéből álló tanácsban;
- 2) másodfokon: a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)], a fegyelmi tanácsának három bírójából és a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] két ülnökéből álló tanácsban.”

- 9 A legfelsőbb bíróságról szóló törvényt többször is módosították, többek között a 2019. december 20-i ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény, a legfelsőbb bíróságról szóló törvény és egyes más törvények módosításáról szóló törvény; Dz. U., 2020, 190.étel).
- 10 A 2019. december 20-i törvénnyel módosított, a legfelsőbb bíróságról szóló törvény 26. cikkének 2. §-a így rendelkezik:

„A rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanács rendelkezik hatáskörrel a bíró kizárására vagy azon bíróság kijelölésére vonatkozó kérelmek vagy nyilatkozatok elbírálására, amely előtt valamely eljárást le kell folytatni, együtt a bíróság vagy a bíró függetlenségének hiányára alapított kifogásokkal. Az ügyben eljáró bíróság haladéktalanul kérelmet terjeszt a rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanács elnöke elé annak érdekében, hogy azt a külön rendelkezésekkel meghatározott szabályoknak megfelelően bírálják el. [...]”

- 11 A 2019. december 20-i törvénnyel módosított, a legfelsőbb bíróságról szóló törvény 29. cikkének 2. és 3. §-a kimondja:

„2. § A [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] vagy szervei tevékenységeinek keretében nem lehet megkérdőjelezni a [bíróságok], az állam alkotmányos szervei vagy a felügyelő és jogvédelmi szervek jogszerűségét.

3. § A [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] vagy más hatóság nem állapíthatja meg és nem értékelheti a bírák kinevezésének vagy az e kinevezésből eredő bírói tisztség gyakorlására vonatkozó jogkörnek a jogszerűségét.”

A rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény

- 12 A módosított 2001. július 27-i ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych (a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény; Dz. U., 2018, 23.étel) 110. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. § A bírák fegyelmi ügyeiben

1) első fokon

a) a fellebbviteli bíróságok mellett működő fegyelmi bíróság háromtagú tanácsban,

[...] jár el.

3. § Az 1. § 1. pontjának a) alpontjában említett ügyek elbírálásában nem vehet részt az a fegyelmi bíróság, amelynek illetékességi területén a fegyelmi eljárással érintett bíró hivatalt tölt be. Az ügy elbírálására hatáskörrel rendelkező fegyelmi bíróságot a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] elnöke nevezi ki, aki a fegyelmi biztos kérelmére a fegyelmi tanács munkáját irányítja.

[...]”

A KRS-ről szóló törvény

- 13 A KRS-t a többek között a 2017. december 8-i ustawa o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (a nemzeti igazságszolgáltatási tanácsról szóló törvény és egyes más törvények módosításáról szóló törvény, Dz. U., 2018, 3. tétel) és a 2018. július 20-i ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény és egyes más törvények módosításáról szóló törvény, Dz. U., 2018, 1443. tétel) által módosított, 2011. május 12-i ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa (a nemzeti igazságszolgáltatási tanácsról szóló törvény, Dz. U., 2011, 126. sz., 714. tétel; a továbbiakban: a KRS-ről szóló törvény) szabályozza.

- 14 A KRS-ről szóló törvény 37. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha több jelölt pályázott a bírói álláshelyre, a [KRS] együttesen vizsgálja és értékeli valamennyi benyújtott pályázatot. Ebben az esetben a [KRS] minden jelöltre vonatkozóan olyan határozatot fogad el, amely tartalmazza a bírói álláshelyre való kinevezésre irányuló javaslat előterjesztéséről szóló döntéseit.”

- 15 E törvény 43. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„Ha a 37. cikk (1) bekezdésében említett határozatot nem támadta meg az eljárás valamennyi résztvevője, az jogerőssé válik abban a részében, amely a bírói álláshelyre való kinevezést érintő javaslat előterjesztésére vonatkozó negatív döntést foglal magában az eljárásban részt vevő, azon személyek tekintetében, akik nem terjesztettek elő jogorvoslatot, a 44. cikk (1b) bekezdésének rendelkezéseire is figyelemmel.”

- 16 Az említett törvény 44. cikke a következőket mondta ki:

„(1) Külön rendelkezések eltérő előírása hiányában az eljárás résztvevője jogorvoslatot nyújthat be a [Sąd Najwyższyhoz (legfelsőbb bíróság)] azon az alapon, hogy a [KRS] határozata jogellenes. [...]

(1a) A [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] bírói álláshelyére való kinevezésre vonatkozó egyedi esetekben a [Naczelny Sąd Administracyjnyhoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Lengyelország)] kell jogorvoslati kérelmet benyújtani. Ilyen esetekben a [Sąd Najwyższyhoz (legfelsőbb bíróság)] nem lehet jogorvoslati kérelmet benyújtani. A [Naczelny Sąd Administracyjnyhoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság)] nem nyújtható be jogorvoslati kérelem arra hivatkozva, hogy tévesen értékelték, hogy a pályázók teljesítették-e a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] bírói álláshelyére való kinevezésre irányuló javaslat előterjesztéséről szóló határozat meghozatalakor figyelembe vett kritériumokat.

(1b) Ha a 37. cikk (1) bekezdésében említett határozatot nem támadta meg az eljárás valamennyi résztvevője, a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] bírói álláshelyére való kinevezés egyedi eseteiben az említett határozat jogerőssé válik abban a részében, amely a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] bírói álláshelyére való kinevezésre irányuló javaslat előterjesztését érintő pozitív döntést foglal magában, valamint az eljárásban részt vevő, jogorvoslati kérelmet elő nem terjesztő személyek vonatkozásában abban a részében, amely az említett bíróság bírói álláshelyére való kinevezésre irányuló javaslat előterjesztését érintő negatív döntést foglal magában.

[...]

(4) A [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] bírói álláshelyére való kinevezés egyedi eseteiben a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] bírói álláshelyére való kinevezésre irányuló javaslat előterjesztését érintő negatív döntésről szóló, a [KRS] által hozott határozatnak a [Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság)] általi hatályon kívül helyezése az eljárás fellebbezést benyújtó résztvevője jelentkezésének elfogadását jelenti a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] azon betöltetlen bírói álláshelyére, amelynek tekintetében még nem fejeződött be a [KRS] előtti eljárás a [Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság)] határozatának kihirdetésekor, vagy ilyen eljárás hiányában a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] következő meghirdetendő betöltetlen bírói álláshelyére.”

- 17 A KRS-ről szóló törvény 44. cikkének (1a) bekezdését e cikkbe a nemzeti igazságszolgáltatási tanácsról szóló törvény és egyes más törvények módosításáról szóló, 2017. december 8-i, 2018. január 17-től hatályos törvény illesztette be, annak (1b) és (4) bekezdését pedig a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény és egyes más törvények módosításáról szóló, 2018. július 20-i, 2018. július 27-től hatályos törvény. E módosítások bevezetését megelőzően a szóban forgó (1a) bekezdésben említett jogorvoslati kérelmet ugyanezen 44. cikk (1) bekezdése szerint a [Sąd Najwyższyhoz (legfelsőbb bíróság)] kellett benyújtani.
- 18 A Trybunał Konstytucyjny (alkotmánybíróság, Lengyelország) 2019. március 25-i ítéletében megállapította, hogy a KRS-ről szóló törvény 44. cikkének (1a) bekezdése ellentétes az alkotmány 184. cikkével, és ezt lényegében azzal az indokolta, hogy az említett (1a) bekezdés által a Naczelny Sąd Administracyjnyra (legfelsőbb közigazgatási bíróság) ruházott hatáskör sem az érintett ügyek jellegére, sem az említett bíróság szervezeti jellemzőire, sem az utóbbi által lefolytatott eljárásra tekintettel nem indokolt. Ebben az ítéletben a Trybunał Konstytucyjny (alkotmánybíróság) arra is rámutatott, hogy az alkotmányellenesség ezen megállapítása „szükségszerűen a megsemmisített rendelkezésen alapuló valamennyi folyamatban lévő bírósági eljárás befejezését vonja maga után”.
- 19 A KRS-ről szóló törvény 44. cikkét a későbbiekben módosította a 2019. április 26-i ustawa o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (a nemzeti igazságszolgáltatási tanácsról szóló törvény és a közigazgatási peres eljárásról szóló törvény módosításáról szóló törvény; Dz. U., 2019, 914. tétel), amely 2019. május 23-án lépett hatályba. Az említett 44. cikk (1) bekezdése e módosítás óta a következőket írja elő:
- „Külön rendelkezések eltérő előírása hiányában az eljárás résztvevője jogorvoslatot nyújthat be a [Sąd Najwyższyhoz (legfelsőbb bíróság)] azon az alapon, hogy a [KRS] határozata jogellenes. A [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] bírói álláshelyére való kinevezésre vonatkozó egyedi esetekben nem lehet jogorvoslati kérelmet benyújtani.”
- 20 Másfelől e 2019. április 26-i törvény 3. cikke azt írja elő, hogy „a [KRS-nek] a [Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság)] bírói álláshelyének betöltésére vonatkozó kinevezéssel kapcsolatos egyedi ügyekben hozott határozatai elleni, a jelen törvény hatálybalépése előtt megkezdett, de be nem fejezett jogorvoslati eljárások okafogottság miatt automatikusan megszűnnek”.

Az alapeljárások

A C-509/20. sz. ügy

- 21 A C-509/20. sz. ügyben az alapeljárás kapcsán már előterjesztettek egy korábbi előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, amely a 2022. március 22-i Prokurator Generalny és társai (A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsa – Kinevezés) ítélethez (C-508/19, EU:C:2022:201, a továbbiakban: Prokurator Generalny ítélet) vezetett.
- 22 M. F., aki a Sąd Rejonowy w P.-n (p.-i kerületi bíróság, Lengyelország) bírói tisztséget tölt be, a polgári perrendtartás 189. cikke alapján keresetet nyújtott be a Sąd Najwyższyhoz (legfelsőbb bíróság) annak megállapítása iránt, hogy J. M. és a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) között nem áll fenn szolgálati viszony, J. M.-nek ez utóbbi bíróság fegyelmi tanácsának (a továbbiakban: fegyelmi tanács) bírói tisztségére történő kinevezésével kapcsolatos állítólagos szabálytalanságok miatt. E keresetet M. F. azt követően nyújtotta be, hogy J. M. a fegyelmi tanács elnökeként a rendes bíróságokról szóló módosított törvény 110. cikkének 3. §-a alapján elfogadott végzésben a Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w X-et (az x-i fellebbviteli bíróság mellett működő fegyelmi bíróság, Lengyelország) jelölte ki az M. F. ellen az általa lefolytatott eljárások állítólagos elhúzódása és határozatai indokolása írásba foglalásának állítólagos késedelmei miatt indított fegyelmi eljárásban hatáskörrel rendelkező fegyelmi bírósággént.
- 23 Keresetének alátámasztása érdekében M. F. arra hivatkozott, hogy J. M. kinevezésének érvénytelensége a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) bírói álláshelyére abból ered, hogy a köztársasági elnök akkor adta át neki a kinevezési okmányt, amikor a KRS határozatával szemben – amely J. M. ezen álláshelyre való kinevezését javasolta – a Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság) előtt az egyik, az említett határozat alapján kinevezésre nem javasolt pályázó által a KRS-ről szóló törvény 44. cikkének (1a) bekezdése alapján előterjesztett jogorvoslat folytán e határozat eljárás tárgyát képezte. Ezenkívül az ezen álláshely betöltésére irányuló kinevezési eljárást állítólag a köztársasági elnök közleménye alapján folytatták le, amely nem volt ellátva a minisztertanács elnökének az alkotmány 144. cikkében előírt ellenjegyzésével.
- 24 M. F. azt is kérte, hogy a fegyelmi tanácsba bírónak kinevezett valamennyi személyt zárják ki, és hogy e kereset elbírálására a Sąd Najwyżsyzyn (legfelsőbb bíróság) az Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (munkaügyi és társadalombiztosítási tanács) jelöljék ki a legfelsőbb bíróságról szóló törvény 27. cikke 1. §-ának 2. pontja alapján általában hatáskörrel rendelkező fegyelmi tanács helyett. M. F. végezetül biztosítási intézkedésként kérte, hogy az alapeljárás teljes időtartamára függeszék fel az ellene folyó fegyelmi eljárást.

A C-494/20. és C-496/20. sz. ügy

- 25 A C-494/20. és C-496/20. sz. ügyben az alapeljárások majdnem azonos jellemzőkkel rendelkeznek, mint a C-509/20. sz. ügy alapeljárása.
- 26 Keresetükben ugyanis egyrészt K. M., a Sąd Okręgowy w K. (k.-i regionális bíróság, Lengyelország) bírāja, másrészt M. F. annak megállapítását kérik, hogy a jelen végzés 23. pontjában említettekhez hasonló, az érintett kinevezésére vonatkozó állítólagos szabálytalanságok miatt nem áll fenn szolgálati viszony a fegyelmi tanács elnöki tisztségében J. M.-et felváltó T. P. és a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) között.

- 27 Egyébiránt az alapeljárásokban a kereseteket szintén azt követően nyújtották be, hogy T. P. elfogadta a K. M. és M. F. ellen indított fegyelmi eljárások lefolytatására hatáskörrel rendelkező fegyelmi bíróságokat kijelölő végzéseket; az előbbi esetében a folyamatban lévő fegyelmi eljárással kapcsolatos, a KRS függetlenségét és aktusainak a jogszerűségét, valamint a fegyelmi tanács alkotmányos és apolitikus jellegét megkérdőjelező nyilvános nyilatkozatok miatt indult fegyelmi eljárás, az utóbbi esetében pedig az uniós jog rendelkezéseinek a fegyelmi tanács határozataiból kitűnő állítólagos megsértése miatt.
- 28 Végezetül, az említett alapeljárásokban a keresetek keretében K. M. és M. F. a jelen végzés 24. pontjában foglaltakhoz hasonló ideglenes és pervezető intézkedések iránti kérelmeket terjesztettek elő. K. M. kérte ezenkívül, hogy az alapeljárás alperesének ideiglenes intézkedésként tiltsák meg, hogy a Sąd Najwyższy (legfelsőbb Bíróság) bírájaként feladatokat lásson el, és kötelezzék az említett bíróságot arra, hogy mentsék fel az érintettet bármilyen igazságszolgáltatási tevékenység végzése alól.

A C-493/20. sz. ügy

- 29 Az alapeljárásban benyújtott keresetével P. J., a Sąd Rejonowy w O. (o.-i kerületi bíróság, Lengyelország) bírása annak megállapítását kéri, hogy egyrészt A. T. és R. W., másrészt pedig a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) között nem áll fenn szolgálati viszony a jelen végzés 23. pontjában említettekhez hasonló, a fegyelmi tanács bírájává való kinevezésükre vonatkozó állítólagos szabálytalanságok miatt.
- 30 E kereset benyújtására azt követően került sor, hogy a három bíróból álló fegyelmi tanács – amelyben A. T. és R. W. is ülésezett – a P. J.-vel szemben folytatott fegyelmi eljárással összefüggésben olyan határozatot hozott, amely megerősítette az említett eljárás során P. J. feladatainak ideiglenes felfüggesztését, a díjazását e felfüggesztés időtartamára 40%-kal csökkentve. Az említett határozatot többek között azzal az indokkal fogadták el, hogy P. J. jogalap nélkül hozott olyan határozatot, amely felhívta a Szejm [a lengyel törvényhozás alsóháza] titkárságvezetőjét azon polgárok és bírák jegyzékének benyújtására, akik támogatásukat fejezték ki az új összetételű KRS tagjainak álláshelyére pályázók mellett.
- 31 Az alapeljárásban benyújtott keresete keretében P. J. a jelen végzés 28. pontjában foglaltakhoz hasonló ideglenes és pervezető intézkedések iránti kérelmeket is előterjesztett, köztük az előző pontban említett fegyelmi eljárás felfüggesztése iránti kérelmet.

A C-492/20. sz. ügy

- 32 Az alapeljárásban benyújtott keresetében W. Ż, a Sąd Okręgowy w K. (k.-i regionális bíróság) bírása annak megállapítását kéri, hogy nem áll fenn szolgálati viszony K. Z. és a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) között, a jelen végzés 23. pontjában említettekhez hasonló szabálytalanságok miatt, amelyek állítólag hatással voltak az érintettnek az említett bíróság Izba Cywilnájába (polgári tanács, a továbbiakban polgári tanács) bírói tisztségére való kinevezésére.
- 33 E kereset keretében W. Ż. arra hivatkozik, hogy jelenleg fegyelmi eljárás alatt áll, mivel egy interjúban megkérdőjelezte K. Z. kinevezésének szabályszerűségét, és arra, hogy annak megállapítása, hogy K. Z.-nek nincs szolgálati viszonya, lehetővé tenné számára, hogy alátámassza az általa így módon előadottak megalapozottságát. A kérdést előterjesztő bíróság arra is hivatkozik, hogy K. Z. a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) első elnökének feladatait ellátva

olyan rendeletet fogadott el, amely elődjének rendeletét visszavonja, és a fegyelmi tanácsra ruházza azt a feladatot, hogy megőrizze a bírakkal szemben folyamatban lévő fegyelmi ügyek iratait, és biztosítsa ezen ügyiratok adminisztratív kezelését.

- 34 Végezetül W. Ż. a jelen végzés 28. pontjában foglaltakhoz hasonló ideglenes és pervezető intézkedések iránti kérelmeket is előterjesztett, amelyek így többek között a vele szemben indult fegyelmi eljárás felfüggesztésére irányulnak. Azt is kérte, hogy kerüljön sor az előző pontban említett interjúra vonatkozó bizonyításfelvételre.

A C-491/20. sz. ügy

- 35 Az alapeljárásban benyújtott keresetében ugyanezen W. Ż. annak megállapítását kéri, hogy nem áll fenn szolgálati viszony A. S. és a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) között, a jelen végzés 23. pontjában említettekhez hasonló szabálytalanságok miatt, amelyek állítólag hatással voltak az érintettnek az említett bíróság rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanácsába (a továbbiakban: rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanács) bírói tisztségre való kinevezésére.
- 36 Az említett keresetet azt követően nyújtották be, hogy az említett tanács egyesbírójaként eljáró A. S. végzést hozott, amelyben elutasított egy olyan keresetet, amelynek keretében W. Ż. egy, az őt a beleegyezése nélkül áthelyező határozatot vitatott, miközben az említett végzés meghozatalának időpontjában a polgári tanács a többek között a szóban forgó kereset elbírálására általában hatáskörrel rendelkező rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanácsot alkotó valamennyi többi bíró kizárására irányuló kérelmet bírált el.
- 37 Az alapeljárásban benyújtott említett kereset keretében W. Ż. a jelen végzés 28. pontjában foglaltakhoz hasonló ideglenes és pervezető intézkedések iránti kérelmeket is előterjesztett.

A C-495/20. sz. ügy

- 38 [A 2023. március 2-i végzéssel kijavítva] Az alapeljárásban benyújtott keresetében T. M., a Sąd Rejonowy w B. (b.-i kerületi bíróság, Lengyelország) bírása, annak megállapítását kéri, hogy nem áll fenn szolgálati viszony egyrészt T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z. és A. S., másrészt a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) között, a jelen végzés 23. pontjában említettekhez hasonló szabálytalanságok miatt, amelyek állítólag hatással voltak az érintetteknek a rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanácsba bírói tisztségre való kinevezésére.
- 39 Az említett keresetet azt követően nyújtották be, hogy az említett tanács elutasította a T. M. által a tanács tagjainak kizárása iránt egy olyan eljárás keretében benyújtott kérelmet, amelyet T. M. a KRS azon határozataival szemben indított, amelyek egyrészt „megszüntetik a KRS tagjának az ügy elbírálásából való kizárása iránti eljárást”, másrészt pedig „a feladatok megosztásával szembeni fellebbezésre” vonatkoztak.
- 40 Az alapeljárásban benyújtott említett kereset keretében T. M. a jelen végzés 28. pontjában foglaltakhoz hasonló ideglenes és pervezető intézkedések iránti kérelmeket is előterjesztett, amelyek többek között arra irányultak, hogy függeszték fel a rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanács előtti eljárást, amelyben félként vesz részt.

A C-506/20. és C-511/20. sz. ügy

- 41 A C-506/20. és a C-511/20. sz. ügyben az alapeljárásban benyújtott kereseteikben, T. B. és B. S., akik mindketten a Sąd Rejonowy w S. (s.-i kerületi bíróság, Lengyelország) bírái, annak megállapítását kérik elsődlegesen, hogy nem áll fenn szolgálati viszony a jelen végzés 38. pontjában említett, a rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanács egyetlen bírója esetében sem, másodlagosan pedig, hogy e bírák közül hat esetében nem áll fenn e jogviszony. Az alapeljárások felperesei által e keresetek alátámasztása érdekében hivatkozott indokok a jelen végzés 23. pontjában említettekhez hasonló szabálytalanságokon alapulnak, amelyek állítólag hatással voltak az érintetteknek a rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanácsba bírói tisztségre való kinevezésére.
- 42 Ami az eljáráshoz fűződő érdeküket illeti, az alapeljárások felperesei arra a tényre hivatkoznak, hogy a fegyelmi tanácson belül bírói álláshelyre benyújtott pályázatukat követően a KRS egyiküket sem javasolta e kinevezésre, valamint arra a körülményre, hogy az e szerv által hozott, az említett kinevezésre más pályázókat javasoló határozat ellen általuk benyújtott kereseteket főszabály szerint a rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanácsnak kellene elbírálnia, tehát potenciálisan olyan bírónak, akik az alapeljárások alperesei.
- 43 Az alapeljárásban benyújtott kereseteik keretében T. B. és B. S. a jelen végzés 28. pontjában foglaltakhoz hasonló ideglenes és pervezető intézkedések iránti kérelmeket is előterjesztett, amely intézkedések többek között magukban foglalják a rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanács előtti eljárások felfüggesztését.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 44 Amint az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokból kitűnik, a munkaügyi és társadalombiztosítási tanács azon különböző testületei, amelyek előtt az alapeljárásokban a jelen keresetek folyamatban vannak, először úgy határoztak, hogy felfüggesztik azok elbírálását mindaddig, amíg a Bíróság a C-508/19. sz. Prokurator Generalny és társai (A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsa – Kinevezés) ügyben határozatot nem hoz.
- 45 [A 2023. március 2-i végzéssel kijavítva] Mindazonáltal az említett ítélkező testületek az e felfüggesztést elrendelő határozatokat követően felmerült több körülményre tekintettel ezután úgy döntöttek, hogy benyújtják a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket. E körülmények először is mind a fegyelmi tanács elnöke által 2020. május 6-án előterjesztett, az alapügyek iratanyaga nagy részének megküldésére irányuló kérelem fennállására, mind pedig arra vonatkoznak, hogy az ügyész 2020. július 7-én és 8-án kérelmet nyújtott be az összes említett ügy e tanács elé utalása iránt. Másodszor, a kérdést előterjesztő ítélkező testületek arra hivatkoznak, hogy a 2019. december 20-i törvény a legfelsőbb bíróságról szóló törvénybe nemrégiben beillesztette az új 29. cikk (2) és (3) bekezdését, amely tiltja a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) számára a bíróságok legitimitásának bármilyen megkérdőjelezését, illetve a bírák kinevezése vagy az igazságszolgáltatással kapcsolatos feladatok ellátására vonatkozó hatáskörük jogszerűsége bármilyen értékelését. Harmadszor, ezen ítélkező testületek a rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanács elnökének 2020. július 8-i levelére hivatkoznak, amelyben ez utóbbi jelezte, hogy tekintettel a legfelsőbb bíróságról szóló törvény új 26. cikke (2) bekezdésének első mondatára, amely rendelkezést nemrégiben a 2019. december 20-i törvénnyel illesztették be az említett törvénybe, ez utóbbi tanács rendelkezik hatáskörrel arra, hogy határozzon arról, hogy az

alapeljárásokban benyújtott keresetek a fegyelmi tanács vagy a munkaügyi és társadalombiztosítási tanács – amelybe az említett kereseteket jelenleg elbíráló egyes ítélkező testületek tartoznak – hatáskörébe tartoznak-e.

- 46 E körülmények között a Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) (legfelsőbb bíróság [munkaügyi és társadalombiztosítási tanács], Lengyelország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a jelen ügyek közül mindegyikben a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 279. cikket és a Bíróság eljárási szabályzata 160. cikkének (2) bekezdését az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével és az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésével, valamint a 2020. április 8-i Bizottság kontra Lengyel Köztársaság végzés (C-791/19 R) 1) pontjának első és második franciabekezdésével összefüggésben, hogy a Prezes Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego (a legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsának elnöke, Lengyelország) [*vagy a C-492/20. sz. ügyben feltett kérdés szóhasználatára alapján »az ügyész«*] a C-791/19. R. sz. ügy elbírálásáig [a legfelsőbb bíróságról szóló törvény] 3. cikkének 5. pontja, 27. cikke és 73. cikke 1. §-a alkalmazásának felfüggesztésére tekintettel nem kérheti a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) bírāja esetében a szolgálati viszony fenn nem állásának megállapítására vonatkozó ügy iratainak átadását?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összefüggésben értelmezett EUSZ 2. cikket és az EUSZ 4. cikk (2) bekezdését, valamint a bírósághoz fordulás jogát, hogy
- a) a nemzeti bíróság köteles mellőzni a legfelsőbb bíróságról szóló törvény 29. cikkének 2. és 3. §-ában szereplőhöz hasonló, a »bíróságok felhatalmazottságának kétségbe vonására«, valamint a »valamely bíró kinevezése és e kinevezésből eredő bírói funkciók ellátására való hatáskör jogszerűségének bíróság általi megállapítására vagy vizsgálatára« vonatkozó tilalom alkalmazását, mivel a tagállamok alkotmányos identitásának az Unió általi tiszteletben tartása nem jogosítja fel a nemzeti jogalkotót arra, hogy az Unió alapvető értékeit és elveit sértő megoldásokat fogadjon el?
- b) a tagállam alkotmányos identitása nem csorbíthatja a törvény által létrehozott független bírósághoz való jogot, ha a kinevezési okmány kiadását megelőző kinevezési eljárással kapcsolatban a C-487/19. és a C-508/19. sz. ügyben előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekben leírt szabálytalanságok merültek fel, és ezen kinevezési eljárás előzetes bírósági felülvizsgálatát szándékosan és a nemzeti alkotmánnyal nyilvánvalóan ellentétes módon zárták ki?
- 3) Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összefüggésben értelmezett EUSZ 2. cikket és az EUSZ 4. cikk (2) bekezdését, valamint a bírósághoz fordulás jogát és az EUMSZ 267. cikket, hogy a bírósághoz fordulás joga szempontjából a tagállam alkotmányos identitása fogalmának tartalmát a végső fokon eljáró tagállami bíróság számára csak e bíróság vagy más nemzeti bíróság (például alkotmánybíróság) által előzetes döntéshozatali eljárás igénybevételével az Európai Unió Bíróságával folytatott párbeszéd keretében lehet meghatározni?
- 4) Úgy kell-e értelmezni az [EUMSZ 267. cikkel összefüggésben értelmezett – *ez a kitétel csak a C-494/20., C-506/20., C-509/20. és C-511/20. sz. ügyben előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmekben szerepel*] EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését és a törvény által megelőzően létrehozott bírósághoz fordulás jogának általános elvét, hogy a végső fokon eljáró tagállami bíróság elutasítja azon ügy iratainak átadása iránti kérelmet,

[amelyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesztett a Bíróság elé – ez a kitétel csak a C-491/20. és C-509/20. sz. ügyben előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmekben szerepel], ha e kérelmet a nemzeti jog alapján olyan körülmények között kinevezett személy nyújtotta be, amelyek a függetlenség követelményeinek nem megfelelő és nem törvény által létrehozott bíróságnak minősülő bíróság létrehozásához vezettek, anélkül, hogy ezt megelőzően a C-508/19. sz. ügyben előterjesztett kérdésben, vagy a Bíróság 2019. november 19-i A. K. és társai (A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsának függetlensége) ítéletében (C-585/18, C-624/18 és C-625/18) szereplő eljárást ki kellene meríteni?”

- 47 Ezt követően a C-491/20–C-495/20., C-506/20. és C-511/20. sz. ügyekre vonatkozó előzetes döntéshozatalra utaló határozatokban egy ötödik kérdés a következőképpen került megfogalmazásra:

„5) Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 2. cikkel és EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével, valamint a bírósághoz forduláshoz való joggal összefüggésben értelmezett EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését, hogy a nemzeti bíróság bírāja esetében a szolgálati viszony fenn nem állásának a kinevezési eljárás során felmerülő súlyos szabálytalanságok miatti megállapításával kapcsolatos ügyben eljáró bíróságnak ideiglenes intézkedést kell elrendelnie, és meg kell tiltania ezen ügy alperese számára, hogy bármely egyéb, az uniós jog hatálya alá tartozó ügyben, az e bíró által elrendelt intézkedések és meghozott határozatok érvénytelenségének terhe mellett, határozatot hozzon, továbbá más szerveket attól való tartózkodásra kell köteleznie, hogy ezen alperes részére ügyeket osszanak ki, és őt ítélkező testületekbe jelöljék ki?”

- 48 Végül a jelen egyesített ügyek mindegyikében – a C-509/20. sz. ügy kivételével – az előterjesztő bíróság az előadása szerint „az EUMSZ 267. cikk alapján, az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek előterjesztésére vonatkozóan a nemzeti bíróságok figyelmébe ajánlott ajánlások [(HL 2019. C 380., 1. o.)]” alapján eljárva a következő négy kérdést terjesztette elő, amelyek szó szerint átveszik a Bírósághoz a C-508/19. sz. Prokurátor Generalny és társai (A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsa – Kinevezés) ügyben korábban feltett négy kérdés szövegét:

„6) Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését, az EUSZ 2. cikket, az EUSZ 4. cikk (3) bekezdését és az EUSZ 6. cikk (3) bekezdését [a Charta] 47. cikkével és az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdésével összefüggésben, hogy a tagállam végső fokon eljáró bírósága a szolgálati viszony fennállása hiányának megállapítására irányuló eljárásban megállapíthatja, hogy nem minősül bírónak az a személy, akinek az e bíróságon betöltendő bírói tisztségre vonatkozóan olyan kinevezési okmányt adtak át, amelyet a hatékony bírói jogvédelem elvét sértő rendelkezések alapján vagy ezen elvvel összeegyeztethetetlen eljárásban állítottak ki, amennyiben szándékosan ellehetetlenítették e kérdések ezen okmány átadását megelőző bírósági vizsgálatát?

7) Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését, az EUSZ 2. cikket, az EUSZ 4. cikk (3) bekezdését [a Charta] 47. cikkével és az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdésével összefüggésben, hogy sérül a hatékony bírói jogvédelem elve, ha a bírói tisztség betöltésére vonatkozó kinevezési okmányt azt követően adják át, hogy a nemzeti bíróság előzetes döntéshozatal céljából az uniós jog értelmezésére vonatkozó kérdést terjesztett elő, amelynek megválaszolásától függ azon nemzeti rendelkezések uniós joggal való összeegyeztethetősége, amelyek alkalmazása lehetővé tette ezen okmány átadását?

8) Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését, az EUSZ 2. cikket, az EUSZ 4. cikk (3) bekezdését és az EUSZ 6. cikk (3) bekezdését, valamint [a Charta] 47. cikkét, hogy sérül a hatékony bírói jogvédelem elve azáltal, hogy nem biztosított a bírósághoz forduláshoz való jog abban az esetben, ha a tagállami bíróságon bírói tisztség betöltésére vonatkozó kinevezési okmány átadására az ezen állam bírák kinevezésével kapcsolatos jogszabályainak súlyos megsértésével lefolytatott pályázati eljárás eredményeképpen kerül sor?

9) Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését, az EUSZ 2. cikket, az EUSZ 4. cikk (3) bekezdését, [a Charta] 47. cikkét az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdésével összefüggésben, hogy sérül a hatékony bírói jogvédelem elve, ha a nemzeti jogalkotó a tagállam végső fokon eljáró bíróságán olyan szervezeti egységet hoz létre, amely az uniós jog értelmében nem minősül bíróságnak?”

A Bíróság előtti eljárás

A gyorsított eljárás alkalmazása iránti kérelmekről

- 49 Az előterjesztő bíróság azt kérte, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első és ötödik kérdést az eljárási szabályzat 105. cikke alapján gyorsított eljárásban bírálják el. E kérelem alátámasztása érdekében arra hivatkozott, hogy e gyorsított eljárás alkalmazását az első kérdést illetően a 2020. április 8-i Bizottság kontra Lengyelország végzés (C-791/19 R, EU:C:2020:277) tárgyi hatályával kapcsolatban felmerült kétségek eloszlátásának szükségessége igazolja, az ötödik kérdést illetően pedig az uniós jog követelményeinek megfelelő nemzeti bírósági rendszer működése biztosításának szükségessége.
- 50 Az eljárási szabályzat 105. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kérelmére vagy kivételesen hivatalból a Bíróság elnöke az előadó bíró és a főtanácsnok meghallgatását követően dönthet úgy, hogy az előzetes döntéshozatal tekintetében gyorsított eljárást alkalmaz, ha az ügy jellege megköveteli, hogy elbírálására a lehető legrövidebb időn belül kerüljön sor.
- 51 Emlékeztetni kell arra, hogy ez a gyorsított eljárás olyan eljárási eszközt képez, amelynek célja a rendkívül sürgős helyzetekre való reagálás (2021. december 21-i Randstad Italia ítélet, C-497/20, EU:C:2021:1037, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 52 A jelen ügyben a Bíróság elnöke 2020. október 12-én és 30-án, továbbá november 13-án az előadó bíró és a főtanácsnok meghallgatását követően úgy döntött, hogy nem lehet helyt adni a jelen végzés 49. pontjában említett kérelmeknek.
- 53 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a C-508/19. sz. Prokurator Generalny és társai (A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsa – Kinevezés) ügyben, amely ugyanazon alapeljáráshoz kapcsolódott, mint a C-509/20. sz. ügy, és amelyben a jelen egyesített ügyekben előterjesztett hatodik-kilencedik kérdésekkel azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseket intéztek a Bírósághoz, a Bíróság elnöke 2019. augusztus 20-i döntésével már elutasított egy gyorsított eljárás iránti korábbi kérelmet, amelyet a kérdést előterjesztő bíróság terjesztett elő. E tekintetben ezen elutasításnak a Prokurator Generalny ítélet 39–43. pontjában kifejtett indokai a jelen egyesített ügyekben benyújtott gyorsított eljárás iránti kérelmeket illetően is érvényesek.

- 54 Egyébiránt, még ha feltételezzük is, hogy a gyorsított eljárást le lehetne folytatni csak egyes, a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések tekintetében, amint azt az előterjesztő bíróság a jelen ügyben kéri, meg kell állapítani, hogy nem tűnik úgy, hogy az első kérdésre adandó válasz mennyiben lenne rendkívül sürgős, mivel e bíróság e tekintetben végeredményben nem indokolta a kérelmét.
- 55 Az ötödik kérdéssel kapcsolatban először is emlékeztetni kell arra, hogy önmagában az a tény, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet olyan nemzeti eljárás keretében terjesztik elő, amely lehetővé teszi ideiglenes intézkedések meghozatalát, nem alkalmas annak bizonyítására, hogy az ügy jellege megköveteli, hogy annak elbírálására a lehető legrövidebb időn belül kerüljön sor (a Prokurator Generalny ítélet, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Másodszor meg kell állapítani, hogy az ezen ötödik kérdéssel kapcsolatos ideiglenes intézkedések iránti kérelmek már régóta függőben voltak az előterjesztő bíróság előtt, különösen az említett bíróság ítélkező testületei előtt, amelyek első lépésben a C-508/19. sz. Prokurator Generalny és társai (A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsa – Kinevezés) ügyben hozandó ítélet meghozataláig felfüggesztették az alapügyek vizsgálatát, ami aligha támasztja alá az említett kérdésre a válaszadás érdekében lefolytatandó gyorsított eljárás igazolására alkalmas rendkívüli sürgősségi helyzet fennállását.

Az egyesítésről

- 56 A Bíróság elnöke 2020. november 16-i határozatával az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint a határozathozatal céljából a C-491/20–C-496/20., C-506/20., C-509/20. és C-511/20. sz. ügyeket egyesítette.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések részleges visszavonásáról

- 57 Miután a Bíróság a Prokurator Generalny ítéletben elfogadhatatlannak nyilvánította a C-508/19. sz. ügyben elé terjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, az előterjesztő bíróságot arról kérdezték, hogy fenn kívánja-e tartani a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket.
- 58 Válaszul az előterjesztő bíróság 2022. április 27-én azon döntéséről tájékoztatta a Bíróságot, hogy visszavonja az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első, nyolcadik és kilencedik kérdést, és fenntartja a hat másik kérdést. Az e döntés indokait kifejtő végzéseket az előterjesztő bíróság 2022. május 23-án fogadta el, és ugyanazon a napon közölte a Bírósággal.
- 59 Az említett indokokból kitűnik, hogy az előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a második, a harmadik és a negyedik kérdésre adandó válasz szükségessége továbbra is teljes mértékű, még abban az esetben is, ha a Bíróság a hatodik és a hetedik kérdésre nemleges választ adna, vagy azokat elfogadhatatlannak nyilvánítaná, ahogyan azt a Prokurator Generalny ítéletben tette. A negyedik kérdés ugyanis azon eljárási nehézségekre vonatkozik, amelyeket az előterjesztő bíróságnak kell megoldania az alapügyeknek a fegyelmi tanács vagy a rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanács részére történő esetleges átadását illetően. A második és a harmadik kérdés pedig szoros kapcsolatban áll a negyedik kérdéssel, továbbá az e második és harmadik kérdésre adandó válaszok annál is inkább szükségesek, mivel a Trybunał Konstytucyjny (alkotmánybíróság) nemrégiben olyan ítélkezési gyakorlatot alakított ki, amely korlátozza az uniós jog elsőbbsége elvének hatályát.

- 60 Ami az ötödik kérdést illeti, az előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy az csak abban az esetben tekinthető tárgytalannak, ha a hatodik és a hetedik kérdésre nemleges választ kellene adni, vagy azokat a Bíróság elfogadhatatlannak nyilvánítaná.
- 61 Végül az előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy a hatodik és a hetedik kérdés arra vonatkozik, hogy az uniós jog megköveteli-e, hogy a belső jogban legyen a magánszemélyeket e jog alapján megillető jogok védelmére irányuló olyan különleges jogorvoslati lehetőség, mint amelyet az alapügyekben kilátásba helyeztek.
- 62 Márpedig egyrészt, ellentétben azzal, amit a Bíróság a Prokurator Generalny ítéletben megállapított, a C-508/19. sz. ügyben azon bíró szolgálati viszonya fenn nem állásának megállapítására irányuló eljárás, aki az alapeljárásban az alperes, nem volt járulékos jellegű az ezen ügyben azon bíróval szemben egyébként megindított fegyelmi eljáráshoz képest, aki az alapeljárás felperese, ugyanis mivel e két eljárás önálló, és a felperes érdekét az e fenn nem állás megállapítása iránti eljárásban egyébként is csak azt követően vizsgálják, hogy az így igénybe vett jogorvoslati lehetőséget elfogadhatónak minősítették. Ezenkívül az alapügyek közül több ügyben nincs folyamatban a Prokurator Generalny ítéletben ily módon azonosítotthoz hasonló párhuzamos eljárás.
- 63 Másrészt az ezen ítéletben hivatkozott, a magánszemélyek rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségek összessége nemzeti rendszere figyelembevételének ahhoz kell vezetnie, hogy a szóban forgó, fenn nem állás megállapítása iránti keresetnek helyt adjanak, amely ugyanis az egyetlen olyan út, amely lehetővé teszi az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből és a Charta 47. cikkéből eredő garanciák tiszteletben tartásának biztosítását, figyelemmel arra, hogy nincs olyan jogorvoslati lehetőség a belső jogban, amely lehetővé tenné, hogy a köztársasági elnök által szabálytalanul kinevezett bíró megbízatását közvetlenül megkérdőjelezzék.
- 64 A kérdést előterjesztő bíróság ezenkívül arra a körülményre hivatkozik, hogy azok a bírák, akik tiszteletben tartják a Bíróság jogállamiságra vonatkozó ítélkezési gyakorlatából eredő tanulságokat, immár mind fegyelmi, mind büntetőjogi jellegű felelősségre vonásnak vannak kitéve, amint azt az általa hivatkozott különböző konkrét példák is tanúsítják. A kérdést előterjesztő bíróság egyébiránt rámutat, hogy a C-487/19. és a C-508/19. sz. ügyben a Bíróság által az ezen ügyekben a kérdést előterjesztő bíróságoknak visszaküldött nemzeti ügyiratokat a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) új első elnöke őrizte meg, és azokat nem küldték meg az említett bíróságoknak, és ez utóbbiak összetételét időközben megváltoztatták, így azok többségükben az említett C-487/19. sz. ügyben szereplőhöz hasonló hibákkal érintett eljárások keretében kinevezett bírákból állnak.
- 65 Végül, ami a C-494/20., C-496/20., C-508/19. és C-509/20. sz. ügy sajátos körülményeit illeti, a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy figyelembe kell venni azt is, hogy végeredményben a fegyelmi tanács az, amely vizsgálni fogja az alapeljárások felpereseivel szemben párhuzamosan megindított fegyelmi eljárások elbírálására hatáskörrel rendelkező fegyelmi bíróságok említett tanács elnöke általi kijelölésének a szabályszerűségét.

Az elfogadhatóságról

- 66 Az eljárási szabályzat 53. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a Bíróságnak nyilvánvalóan nincs hatásköre az ügy elbírálására, vagy ha a kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan, a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően – az eljárás folytatása nélkül – az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat az ügyben.
- 67 A jelen ügyben ezt a rendelkezést kell alkalmazni. A Prokurator Generalny ítéletből levonható tanulságokra tekintettel ugyanis az előzetes döntéshozatal iránti jelen kérelmek elfogadhatatlansága immár egyáltalán nem kétséges (lásd analógia útján: 2020. október 6-i Prokuratura Rejonowa w Słubicach végzés, C-623/18, nem tetté közzé, EU:C:2020:800, 23. pont).

A hatodik és a hetedik kérdésről

- 68 Ami az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik és hetedik kérdést illeti, először is hangsúlyozni kell, hogy azok szövege megegyezik azon előzetes döntéshozatal iránti kérelemben felvetett első két kérdés szövegével, amelynek elfogadhatatlanságát a Bíróság a Prokurator Generalny ítéletben megállapította, másrészt pedig, hogy az említett előzetes döntéshozatal iránti kérelmet ugyanazon alapeljárás keretében terjesztették a Bíróság elé, mint amely később a jelen egyesített ügyek közül az egyikben, a C-509/20. sz. ügyben az előzetes döntéshozatalra utalás alapjául szolgált.
- 69 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy a Prokurator Generalny ítélet 60. pontjában a Bíróság emlékeztetett arra az állandó ítélkezési gyakorlatára, amely szerint az EUMSZ 267. cikkel bevezetett eljárás a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés eszköze, amelynek révén a Bíróság megadja számukra az uniós jog értelmezéséhez azokat a támpontokat, amelyek az általuk eldöntendő jogvita megoldásához szükségesek, továbbá hogy az előzetes döntéshozatalra utalás indoka nem az általános vagy hipotetikus kérdésekről való véleménynyilvánítás, hanem az adott jogvita tényleges megoldásának szükségessége. Ugyanígy ezen ítélet 62. pontjában a Bíróság arra az állandó ítélkezési gyakorlatára is emlékeztetett, amely szerint az EUMSZ 267. cikk szövegéből és rendszeréből is kitűnik, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás egyik előfeltétele a nemzeti bíróság előtt ténylegesen folyamatban lévő jogvita, amelynek keretében a nemzeti bíróságnak az előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéletet tekintetbe vevő határozatot kell hoznia.
- 70 Ami a C-508/19. sz. ügyben az alapeljárás tárgyát képező, valamely bíró szolgálati viszonya fenn nem állásának megállapítása iránti polgári jogi keresetet illeti, a Bíróság, miután a Prokurator Generalny ítélet 66. pontjában emlékeztetett arra, hogy amennyiben az ilyen típusú, megállapító jellegű határozat meghozatalára irányuló keresetet a nemzeti jog lehetővé teszi, és a kérdést előterjesztő bíróság elfogadhatónak ítélte az e jog alapján hozzá benyújtott keresetet, a Bíróság nem vonhatja kétségbe ezt az értékelést, ezen ítélet 67. pontjában azonban azt állapította meg, hogy az adott ügyben nem ez volt a helyzet.
- 71 Az ilyen jellegű keresetet elbíráló, a C-508/19. sz. ügyben kérdést előterjesztő bíróság ugyanis rámutatott arra, hogy az alkalmazandó nemzeti jog értelmében nem rendelkezik olyan hatáskörrel, amely lehetővé tenné számára, hogy döntsön a valamely személy bíróvá történő kinevezésére vonatkozó aktus szabályszerűségéről, és hogy az ilyen kereset elfogadhatósága szintén nem állapítható meg e nemzeti jog alapján. Márpedig a jelen egyesített ügyekben hasonló kereseteket elbíráló kérdést előterjesztő bíróság szintén nem rendelkezik ilyen hatáskörrel.

- 72 A Bíróság, miután a Prokurator Generalny ítélet 68. és 69. pontjában emlékeztetett azon állandó ítélkezési gyakorlatra is, amely szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikkkel létesített együttműködésnek főszabály szerint előfeltétele, hogy a kérdést előterjesztő bíróság hatáskörrel rendelkezzen az alapeljárás elbírálására annak érdekében, hogy azt ne lehessen pusztán hipotetikusnak tekinteni, valamint hogy ez más eredménnyel csak bizonyos kivételes körülmények között járhat, ezen ítélet 70. és azt követő pontjaiban kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt az adott ügyben nem lehet ilyen kivételre hivatkozni.
- 73 E tekintetben a Bíróság először is – amint az a Prokurator Generalny ítélet 63–65. pontjának fényében értelmezett 70. pontjából kitűnik – hangsúlyozta, hogy az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban foglaltakból kitűnik, hogy az alapeljárás felperesének keresete, noha az formálisan az alapeljárás alperese és a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) közötti szolgálati viszony fenn nem állásának megállapítására irányult, amelyhez az alapügy felperesének egyébként egyáltalán nincs köze, végső soron ezen alperesnek a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) bírójává történő kinevezése érvényességének megtámadására irányult. A Bíróság azt is megállapította, hogy az említett felperes ezáltal valójában a vele szemben egy másik nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő fegyelmi eljárásban felmerülő, az e bíróság kijelölésének érvénytelenségére vonatkozó jogkérdés megoldását szeretne volna elérni, azaz az alapügyben indítottól elkülönülő bírósági eljárásban, amelyben ugyanezen felperes egyébiránt biztosítási intézkedésként az eljárás felfüggesztésének az elrendelését is kérte a kérdést előterjesztő bíróságtól.
- 74 Márpedig hasonló megállapítások érvényesek a jelen előzetes döntéshozatalra utalások alapjául szolgáló valamennyi alapeljárásban.
- 75 Először is, ugyanez a helyzet ugyanis a C-509/20. sz. ügyben, amely – amint az korábban megállapításra került – ugyanarra az alapeljárásra vonatkozik, mint amellyel kapcsolatban a Prokurator Generalny ítéletet meghozták. Ugyanez vonatkozik a C-494/20. és C-496/20. sz. ügyben az alapeljárásokra is, amelyek – amint az a jelen végzés 25–28. pontjából kitűnik – a C-508/19. sz. és a C-509/20. sz. ügybeli alapeljárásra jellemzőhöz minden tekintetben hasonló helyzetet mutatnak.
- 76 [A 2023. március 2-i végzéssel kijavítva] Egyébiránt ugyanez a helyzet a jelen egyesített ügyek többi alapeljárásával kapcsolatban is. Amint az ugyanis az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokban foglaltakból és a jelen végzés 29–43. pontjában szereplő leírásokból következik, a C-491/20–C-493/20., C-495/20., C-506/20. és C-511/20. sz. ügyben az alapeljárások különböző felperesei által indított keresetek noha formálisan annak megállapítására irányulnak, hogy az alapeljárások alperesei és a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) között nem áll fenn a szolgálati viszony, végső soron az említett alperesek Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) bírói tisztségére történő kinevezésének érvényességét vonják kétségbe, és így olyan jogkérdések megoldását szeretnék elérni, amelyek más bíróságok előtti olyan más eljárásokban merülnek fel, amelyekben az alapeljárások e felperesei félként vesznek részt. Egyébiránt meg kell jegyezni, hogy az alapeljárások szinte valamennyi említett felperese azt is kérte a kérdést előterjesztő bíróságtól, hogy a jelen ügyekben rendelje el e más különböző bírósági eljárások biztosítási intézkedésként történő felfüggesztését, amelyekben félként vesznek részt.
- 77 Ily módon és a Bíróság által a Prokurator Generalny ítélet 71. pontjában a C-508/19. sz. ügyben a Bíróság elé terjesztett azonos kérdések tekintetében megállapítottakkal analóg módon, a C-491/20., C-492/20–C-496/20., C-506/20. és C-511/20. sz. ügyben a Bírósághoz előterjesztett hatodik és hetedik kérdés természeténél fogva az alapügyektől eltérő jogvitákra vonatkozik,

amelyeknek az előbbiek valójában csak járulékos elemei, mivel e kérdések lényegében annak értékelését teszik lehetővé, hogy az alapeljárások alperes bírának a kinevezésével kapcsolatos egyes állítólagos szabálytalanságok azt eredményezik-e, hogy e bírák ezen eltérő jogviták keretében nem fogadhattak vagy fogadhatnak el jogi aktusokat. Hasonlóképpen, az említett kérdések a C-492/20. sz. ügyre jellemző sajátos összefüggésben azon értékelés lehetővé tételére irányulnak, hogy az ilyen szabálytalanságokra vonatkozó állítás fegyelmi vétségnek minősíthető-e azon fegyelmi jogvita keretében, amelyben az adott ügyben az alapeljárás felperese egyébként félként vesz részt.

- 78 E körülmények között, és amint azt a Bíróság a Prokurator Generalny ítélet említett 71. pontjában szintén hangsúlyozta, a Bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ugyanezen kérdések terjedelmének teljes körű értékelése és a kérdésekre adandó megfelelő válasz érdekében köteles volna e másik jogvita releváns jellemzőit figyelembe venni, ahelyett hogy ezt csak az alapügyekben szereplő jogviták jellemzőivel kapcsolatban tenné, ahogyan azt egyébként az EUMSZ 267. cikk is megköveteli.
- 79 Másodszor, a Bíróság a Prokurator Generalny ítélet 72. pontjában rámutatott arra, hogy az ezen ítélet alapját képező alapeljárás felperese, az alapeljárás alperesének a fegyelmi tanács elnökévé történő kinevezése vagy ezen alperesnek az alapeljárás felperesével szemben indított fegyelmi jogvita kivizsgálásával megbízott fegyelmi bíróságot kijelölő aktusa elleni közvetlen keresetindítási jog hiányában, az említett bíróság előtt vitathatta volna az említett aktusból eredő azon jogának esetleges figyelmen kívül hagyását, hogy ezt a jogvitát a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság bírálja el.
- 80 A Prokurator Generalny ítélet 73. pontjában a Bíróság e tekintetben ezenkívül hangsúlyozta, hogy már megállapította, hogy a fegyelmi tanács elnöke számára arra vonatkozóan diszkrecionális jogkört biztosító nemzeti rendelkezések, hogy kijelölje a rendes bíróságok bírái ellen folytatott fegyelmi eljárások elbírálására hatáskörrel rendelkező fegyelmi bíróságot, sértik az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését (2021. július 15-i Bizottság kontra Lengyelország [Fegyelmi felelősségi rendszer] ítélet, C-791/19, EU:C:2021:596, 176. pont). A Bíróság a Prokurator Generalny ítélet 74. pontjában azt is megállapította, hogy mivel közvetlen hatályú az említett rendelkezés, amennyiben azt a követelményt írja elő, hogy az uniós jog értelmezésére és alkalmazására köteles bíróságok a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróságok legyenek, az uniós jog elsőbbségének elve megköveteli, hogy az így kijelölt fegyelmi bíróság ne alkalmazza az előző pontban említett nemzeti rendelkezéseket, következésképpen állapítsa meg, hogy nem rendelkezik hatáskörrel az így elé terjesztett jogvita elbírálására.
- 81 Ami a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott és a jelen végzés 65. pontjában említett azon körülményt illeti, amely szerint végeredményben a fegyelmi tanács az, amely vizsgálni fogja a szóban forgó fegyelmi eljárások elbírálására hatáskörrel rendelkező fegyelmi bíróságok említett tanács elnöke általi kijelölésének a szabályszerűségét, meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatal iránti jelen kérelmek benyújtását követően a Bíróság többek között azt állapította meg, hogy a Lengyel Köztársaság – mivel nem biztosította a rendes bíróságok bíráival kapcsolatos fegyelmi ügyek másodfokon történő elbírálására hatáskörrel rendelkező fegyelmi tanács függetlenségét és pártatlanságát – nem teljesítette az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből eredő kötelezettségeit (2021. július 15-i Bizottság kontra Lengyelország [Fegyelmi felelősségi rendszer] ítélet, C-791/19, EU:C:2021:596, 113. pont).

- 82 [A 2023. március 2-i végzéssel kijavítva] Márpedig a jelen végzés 75. pontjában már hivatkozott okokból az e végzés 79–81. pontjában kifejtett megfontolások azonos módon érvényesek a C-494/20., a C-496/20. és a C-509/20. sz. ügyel összefüggésben.
- 83 Egyébiránt hasonló megfontolások fogalmazhatók meg *mutatis mutandis* a jelen egyesített ügyekben szereplő többi alapeljárást illetően is.
- 84 Ily módon mindenekelőtt úgy tűnik, hogy a C-492/20. sz. ügy alapeljárásának felperese az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése tekintetében az alapeljárás alperes bírójának kinevezését érintő állítólagos hibákra alapított érvelését közvetlenül a vele szemben folytatott fegyelmi eljárást lefolytató fegyelmi bíróság előtt tudta kifejteni annak érdekében, hogy vitassa a jelen végzés 33. pontjában említett azon kijelentések állítólagos jogsértő jellegét, amelyeket az említett kinevezés körülményeivel összefüggésben tett.
- 85 Ezt követően a C-493/20. sz. ügyet illetően meg kell állapítani, hogy az említett ügy alapeljárásának felperese számára is biztosítani kell annak lehetőségét, hogy a fegyelmi tanács által vele szemben hozott biztosítási intézkedés esetleges érvénytelenségére hivatkozzon az említett intézkedésnek az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével való összeegyeztethetlensége alapján, mindezt többek között mind az ellene folyamatban lévő fegyelmi eljárás keretében, mind pedig bármely más olyan nemzeti hatóság tekintetében, amely az említett intézkedésnek szerez érvényt.
- 86 A C-491/20. sz. ügyet illetően emlékeztetni kell arra, hogy a W. Ž. által a vonatkozásában hozott áthelyezési intézkedés vitatása céljából indított, és A. S. bíró jelen végzés 36. pontjában szóban forgó végzése alapjául szolgáló eljárást illetően az említett eljárás keretében kizárás iránti kérelmet elbíráló polgári tanács előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordult a Bírósághoz, amely időközben meghozta a 2021. október 6-i W. Ž. (A legfelsőbb bíróság rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanácsa – Kinevezés) ítéletet (C-487/19, EU:C:2021:798).
- 87 Márpedig az említett ítéletben, és amint az annak rendelkező részéből következik, a Bíróság kimondta, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését, valamint az uniós jog elsőbbségének elvét úgy kell értelmezni, hogy az olyan jogorvoslati kérelemhez kapcsolódó kizárás iránti kérelem tárgyában eljáró nemzeti bíróságnak, amellyel az adott esetben az uniós jogot értelmező és alkalmazó bíróságon belül tisztséget betöltő bíró a hozzájárulása nélküli áthelyezéséről szóló határozatot vitatja, semmisnek kell tekintenie – ha az ilyen következmény a szóban forgó eljárási helyzetre tekintettel elengedhetetlen az uniós jog elsőbbsége elvének biztosítása érdekében – azon végzést, amellyel a végső fokon, egyesbíróként eljáró fórum az említett jogorvoslati kérelmet elutasította, ha azon feltételek és körülmények összességéből, amelyek között ezen egyesbíró kinevezési eljárására sor került, az derül ki, hogy e kinevezésre az érintett bírósági rendszer kialakításának és működésének szerves részét képező alapvető szabályok nyilvánvaló megsértésével került sor, és hogy veszélybe került az említett kinevezési eljárás eredményének tisztességessége, ezáltal jogos kétségeket ébresztve a jogalanyokban az érintett bíró függetlenségét és pártatlanságát illetően, ezért az említett végzést nem lehet úgy tekinteni, mint amelyet az említett EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése értelmében a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság hozott.
- 88 Végül, ami a C-495/20., a C-506/20. és a C-511/20. sz. ügyet, valamint az alapügyek felperesei által elérni kívánt célt illeti, amely lényegében annak elérésére irányul, hogy a rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanács bírái ne dönthessenek azon keresetekről, amelyeket egyébként a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) előtt nyújtottak be, és amelyekről a jelen végzés 38–43. pontjában szó van,

megint csak az említett keresetekkel kapcsolatos eljárás és az azokat elbíráló bíróság előtt kell lehetőségüknek lennie arra, hogy az érintett uniós jogi rendelkezések esetleges megsértésére alapított valamennyi érvüket előadják.

- 89 Végezetül meg kell állapítani továbbá, hogy tekintettel az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének közvetlen hatályára, amelyre a jelen végzés 80. pontja már emlékeztetett, valamint az uniós jog elsőbbségének elvéből az egyes tagállamok valamennyi hatósága tekintetében közvetlenül következő következményekre, nem derül ki, hogy a jelen alapügyekben hozandó, az alapeljárások alperesei szolgálati viszonyának a fenn nem állását megállapító határozatok mennyiben bizonyulnának olyan jellegűnek, hogy az ugyanezen ügyekben az alapeljárások alpereseit illetően eltérő eredményre vezetnek, mint ami adott esetben az említett EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből közvetlenül következhet a jelen végzés 82–88. pontjában foglalt valamennyi párhuzamos nemzeti eljárás kontextusában.
- 90 Harmadszor, a Bíróság a Prokurator Generalny ítélet 75. pontjában rámutatott arra, hogy az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban foglalt – és a jelen egyesített ügyekben a kérdést előterjesztő bíróság által teljes mértékben osztott – magyarázatokból, valamint a C-508/19. sz. ügyben magának az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első – és a jelen egyesített ügyekben hatodik kérdésként megismételt – kérdésnek a szövegéből kitűnik, hogy az előterjesztő bíróság által megfogalmazott kérdések többek között ahhoz kapcsolódnak, hogy a lengyel jogalkotó szándékosan megváltoztatta a nemzeti jogrendet annak megakadályozása érdekében, hogy a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) bíráinak kinevezésére irányuló eljárás a jövőben hatékony bírósági felülvizsgálat tárgyát képezhesse.
- 91 Márpedig e tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság által így kifogásolt és a KRS-ről szóló törvény 44. cikkét érintő törvénymódosításokat illetően a Bíróság lényegében azt állapította meg, amint az a Prokurator Generalny ítélet 77–81. pontjából is kiderül, hogy azok vonatkozásában született meg a 2021. március 2-i A. B. és társai (A legfelsőbb bíróság bíráinak kinevezése – Jogorvoslat) ítélet (C-824/18, EU:C:2021:153). A Bíróság e tekintetben többek között emlékeztetett az említett ítélet rendelkező részének szövegére, amely pontosította, hogy az említett ügyben a Bírósághoz forduló, kérdést előterjesztő bíróság milyen feltételek mellett tekintheti megalapozottnak az említett törvénymódosításokat az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével és/vagy az EUMSZ 267. cikkel ellentétesnek, és tekinthet el az elsőbbség elvére tekintettel azok alkalmazásától.
- 92 Ebben az összefüggésben a Bíróság a Prokurator Generalny ítélet 80. pontjában kiemelte, hogy a 2021. március 2-i A. B. és társai (A legfelsőbb bíróság bíráinak kinevezése – Jogorvoslat) ítélet (C-824/18, EU:C:2021:153) 129. és 156. pontjában azt állapította meg, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének ilyen megsértése olyan körülmények között fordulhat elő, amikor a bírák kinevezési eljárása tekintetében korábban meglévő jogorvoslati lehetőségek hirtelen megszűnnek, illetve ezek a jogorvoslati lehetőségek hatástalanná válnak, és amely körülmények nyilvánvalóan alkalmasak lehetnek arra, hogy a jogalanyokban rendszerszerű kétségeket ébresszenek az ezen eljárásban kinevezett bírák függetlenségével és pártatlanságával kapcsolatban.
- 93 A Bíróság egyébiránt a Prokurator Generalny ítélet 81. pontjában arra is emlékeztetett, hogy a 2021. március 2-i A. B. és társai (A legfelsőbb bíróság bíráinak kinevezése – Jogorvoslat) ítélet (C-824/18, EU:C:2021:153) 129. és 156. pontjában kifejezetten hangsúlyozta, hogy a bírósági

jogorvoslat lehetőségének esetleges hiánya az ilyen kinevezési eljárás kontextusában bizonyos esetekben nem bizonyul problematikusnak az uniós jogból, és konkrétan az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből eredő követelmények tekintetében.

- 94 E 81. pontban a Bíróság megállapította, hogy az olyan kereset, mint amely a Prokurator Generalny ügyben az alapügy tárgyát képezi, lényegében az alapeljárás alperesének a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) bírói tisztségére történő kinevezése érvénytelenségének *erga omnes* megállapítására irányul, noha a nemzeti jog nem teszi lehetővé, és soha nem is tette lehetővé valamennyi jogalany számára, hogy a bírák kinevezését közvetlen megsemmisítési vagy az ilyen kinevezés érvénytelenségének megállapítása iránti kereset útján megtámadja.
- 95 Márpedig ugyanezek a felidézések és megállapítások érvényesek az alapügyek összessége tekintetében is.
- 96 A Prokurator Generalny ítéletben így módon kiemelt és felidézett elemek összességére, és arra a tényre tekintettel, hogy az EUMSZ 267. cikk által a Bíróságra ruházott feladat abból áll, hogy minden uniós bíróság számára megadja az uniós jog értelmezésének azon támpontjait, amelyek szükségesek az uniós bíróságok elé terjesztett valós jogviták eldöntéséhez, figyelembe véve többek között az ezzel összefüggésben a magánszemélyek rendelkezésére álló bírósági jogorvoslatok teljes rendszerét, a Bíróság ezen ítélet 82. pontjában végezetül azt állapította meg, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben a Bíróság elé terjesztett kérdések meghaladják az említett EUMSZ 267. cikk értelmében fennálló igazságszolgáltatási feladatának keretét.
- 97 Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott és a jelen végzés 64. pontjában említett elemek nem érintik az imént kifejtett okfejtés összességét és a jelen végzés előző pontjában megismételt következtetést.
- 98 A fentiekből következik, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik és hetedik kérdést nyilvánvalóan elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

Az ötödik kérdésről

- 99 A fentiekre tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdés elfogadhatatlansága is nyilvánvaló, mivel a kérdést előterjesztő bíróság – amint az a jelen végzés 60. pontjából kitűnik – végeredményben maga is hangsúlyozta, hogy e kérdés tárgyatlaná válna, ha a hatodik és hetedik kérdést elfogadhatatlannak kellene nyilvánítani.
- 100 Az ötödik kérdés ugyanis arra a – maga a nemzeti jog által nem engedélyezett – lehetőségre vonatkozik, hogy biztosítási intézkedéseket fogadjanak el abból a célból, hogy megtiltsák bizonyos alapügyek alperesei számára, hogy továbbra is ellássák a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) bírájaként ellátott feladataikat, és kötelezzék az említett bíróságot arra, hogy az érintetteket minden igazságszolgáltatási tevékenységből zárja ki azon érdemi határozatok meghozataláig, amelyekkel a kérdést előterjesztő bíróság az említett ügyekben – a Bíróságtól a hatodik és hetedik kérdésre várt válasz nyomán az uniós jog alapján – esetlegesen jogosult lesz az említett bírák és a Sąd Najwyższy közötti szolgálati viszony fenn nem állásának megállapítására. E körülmények között, mivel e hatodik és hetedik kérdést elfogadhatatlannak nyilvánították, és következésképpen nem került sor érdemi válaszadásra, nem lehet úgy tekinteni, hogy az ötödik kérdésre adandó válasz szükséges az alapügyek megoldásához.

A negyedik kérdésről

- 101 A negyedik kérdést szintén nyilvánvalóan elfogadhatatlannak kell tekinteni.
- 102 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy magának e negyedik kérdésnek a jelen végzés 46. pontjában ismertetett szövege rendkívül nehézé teszi annak megértését, anélkül hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatok indokolása lehetővé tenné a pontos értelmének megállapítását, mivel bizonyos, e kérdésben szereplő összetett megállapítások, amelyek különösen a második kérdés és a negyedik kérdés között fennálló szubszidiaritási kapcsolatra vonatkoznak, tovább bonyolítják annak megértését. Következésképpen nehezen lehet körülhatárolni az uniós jogi rendelkezések értelmezésének pontos és konkrét problémáját, amely az alapjogvitákban e negyedik kérdéssel összefüggésben felmerülhet.
- 103 Konkrétabban: nem derül ki, hogy azok a körülmények, amelyek között a fegyelmi tanács elnökének, valamint a rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanács elnökének a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) bírójává való kinevezése – pusztán amiatt, hogy a szóban forgó ügyiratok átadása iránti kérelmet terjesztettek elő – mennyiben sértheti az alapeljárások felpereseinek azon jogát, hogy ügyüket független bíróság tárgyalja. Kizárólag az így érintett két tanács egyikében esetlegesen határozni hivatott bírák kinevezésének feltételei tűnnek adott esetben olyan jellegűnek, amely ilyen sérelemhez vezethet.
- 104 Az sem tűnik továbbá ki, hogy az alapügyek ilyen módon megfogalmazott átadása iránti kérelmek mennyiben lennének olyan jellegűek, hogy azok alapján a kérdést előterjesztő bíróságnak attól eltérő határozatot kellene hoznia, mint amelyet e bíróságnak egy ilyen „kérelemtől” függetlenül mindenképpen meg kell hoznia az említett ügyeknek az érintett tanácsok egyikének vagy másikának való esetleges átadása vonatkozásában, amely átadásra azon körülmény alapján kerül sor, hogy e tanácsok hatáskörrel rendelkeznek annak elbírálására, vagy éppen ellenkezőleg, egy ilyen átadás esetleges megtagadása vonatkozásában, például amiatt, hogy egy ilyen tanács nem lenne független bíróságnak tekinthető.
- 105 Márpedig e különböző szempontokra tekintettel fontos emlékeztetni arra, hogy – amint az az állandó ítélkezési gyakorlatból következik – elengedhetetlen, hogy a nemzeti bíróság minimális magyarázatot adjon az értelmezni kért uniós rendelkezések kiválasztásának okaira, valamint az e rendelkezések és az elé terjesztett ügyben alkalmazandó nemzeti jogszabály közötti kapcsolatra (lásd ebben az értelemben: 2016. március 10-i Safe Interenvíos ítélet, C-235/14, EU:C:2016:154, 115. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E tekintetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokban szolgáltatott információknak és az abban előterjesztett kérdéseknek nem kizárólag azt kell lehetővé tenniük, hogy Bíróság hasznos válaszokat adhasson, hanem azt is, hogy a tagállamok kormányai és az egyéb érdekelt felek az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke értelmében előterjeszthessék észrevételeiket, és a Bíróság feladata arra ügyelni, hogy ez a lehetőség biztosított legyen (lásd ebben az értelemben: 2016. május 12-i Security Service és társai végzés, C-692/15–C-694/15, EU:C:2016:344, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

A második és a harmadik kérdésről

- 106 Végezetül, a második és a harmadik kérdés szintén nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

- 107 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az említett kérdések a bíróságok legitimitásának megkérdőjelezésére, illetve valamely bíró kinevezése vagy az igazságszolgáltatással kapcsolatos feladatok ellátásában álló, a legfelsőbb bíróságról szóló törvény 29. cikkének 2. és 3. §-ából következő jogköre jogszerűségének megállapítására vagy értékelésére vonatkoznak.
- 108 Márpedig, amint az a kérdést előterjesztő bíróság által nyújtott magyarázatokból kitűnik, az említett kérdéseket e bíróság arra az esetre tette fel, ha az ilyen nemzeti rendelkezések megakadályozhatták volna egyrészt azt, hogy az említett bíróság megállapítsa az alapeljárások alperesei és a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) közötti szolgálati viszony fenn nem állását abban az esetben, ha a Bíróság által a hatodik és hetedik kérdésre adott válaszok olyan jellegűek lettek volna, amelyek felhatalmazzák az ilyen megállapítások megtételére, másrészt megakadályozhatták volna azt, hogy a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket előterjesztő ítélkező testületei megtagadják az alapeljárások e bíróság más tanácsainak való áttételét, holott e megtagadásra kötelezve lennének a Bíróság által az első vagy a negyedik kérdésre adott válasz miatt.
- 109 E körülmények között elegendő megállapítani, hogy figyelemmel a negyedik, hatodik és hetedik kérdés elfogadhatatlanságára, valamint az első kérdés visszavonására, a második és a harmadik kérdésre adott esetleges válaszok nem relevánsak az alapügyek megoldása szempontjából.
- 110 A fentiek összességére tekintettel a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket nyilvánvalóan elfogadhatatlanoknak kell nyilvánítani.
- 111 [A 2023. március 2-i végzéssel kijavítva] E körülmények között nem szükséges A. S. azon kérelméről határozni, amelyet a Bíróság eljárási szabályzatának 67. cikke alapján tanúkihallgatás iránt terjesztett elő, mivel e kérelem okafoggyottá vált (lásd analógia útján: 2020. október 6-i Prokuratura Rejonowa w Słubicach végzés, C-623/18, nem tették közzé, EU:C:2020:800, 37. pont).

A költségekről

- 112 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

A Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) (legfelsőbb bíróság [munkaügyi és társadalombiztosítási tanács], Lengyelország) által a 2020. július 15-i határozatokkal benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek elfogadhatatlanok.

Aláírások